

Melissa McClone

VIANOČNÉ
želanie

AKTUELL

Melissa McClone
Vianočné želanie

Vážený čitateľ,

tento príbeh sa udial v decembri 2006 na hore Mount Hood v Oregone a upútal pozornosť médií, pretože záchranári sa snažili nájsť stratené obete v nepriaznivých poveternostných podmienkach.

V nádeji, že sa dozviem viac o ich osude, som natrafila na online horolezecké fórum, kde záchranári písali o pátracej a záchranej operácii (SAR). Žiaľ, horolezci zahynuli, ale odvaha horských záchranárov, mužov aj žien, ma inšpirovala a zaujala. Vedela som, že musím napísať túto knihu.

Mala som však problém. O horolezectve som nič nevedela. Môj manžel liezol pred svadbou a chcel liezť znova, ale nechcela som, aby sa priblížil k vrcholu Mount Hood. Rozhodla som sa, že ho nepožiadam o pomoc. Našťastie nebol urazený. Prostredníctvom internetu som spoznala veľa horolezcov – niektorých členov horských záchranných jednotiek, ktorí mi nielenže pomohli s výskumom, ale stali sa aj mojimi priateľmi. Čím viac som sa dozvedala, tým menej som sa bála horolezectva. Dokonca som svojomu manželovi darovala výlet na Mount Hood so sprievodcom

ako darček k dvanástemu výročiu našej svadby. Počas výstupu v máji 2007 vystúpil na vrchol a užil si každú minútu. Moja zvedavosť týkajúca sa horolezectva rástla. Hoci mám strach z výšok, zúčastnila som sa kurzu na miestnej lezeckej stene, aby som si to vyskúšala v praxi, a zistila som, že lezenie milujem! Odvtedy sa venujem horolezectvu.

Napísala som niekoľko kníh, ale ani jedna mi nezmenila život tak, ako sa to podarilo knihe *Vianočné želanie*. Tým, ktorí mi pomohli objaviť túto novú vášň, ktorej sa chcem venovať, môžem povedať len toľko: Ďakujem a lezte ďalej!

Melissa

Melissa McClone s titulom strojnej inžinierky zo Stanfordovej univerzity nikdy nepredpokladala, že bude písať romantické romány. Analyzovanie motorov pre veľkú americkú leteckú spoločnosť jednoducho nemohlo konkurovať jej „šťastnému osudu“. Keď práve nepíše, stará sa o svoje tri malé deti alebo perie. Melissa si rada oddýchne so šálkou čaju, svojimi mačkami a s dobrou knihou. Rada sleduje relácie o zariaďovaní domácností, aby využila tieto nápady pre svoj dom z roku 1939, ktorý pomaly rekonštruuje. Žije v Lake Oswego v štáte Oregon so svojím manželom, ktorý je skutočným hrdinom, s dvoma dcérami, so synom, s milujúcimi, ale veľmi rozmazanými domácimi mačkami a jednou už nie túlavou, ktorá sa rozhodla urobiť si domov v ich garáži. Melissa miluje, keď sa jej čitatelia ozývajú. Môžete jej napísať na adresu P. O. Box 63, Lake Oswego, OR 97034, alebo ju kontaktujte prostredníctvom jej webovej stránky:

www.melissamcclone.com.

VIANOČNÉ
želanie

Melissa McClone

AKTUELL

Dielo je autorsky chránené. Všetky práva, najmä rozmnožovať a rozširovať, rovnako ako právo prekladu, sú vyhradené. Žiadna časť tohto diela sa nesmie bez písomného súhlasu majiteľa autorských práv reprodukovat', spracovávať, rozmnožovať alebo rozširovať vo forme fotokópií, mikrofilmov a ani inými metódami použitia elektronických systémov ukladania do pamäte.

Táto kniha je fikcia. Všetky postavy, mená, charaktery, miesta a udalosti sú dielom autorkinej fantázie a akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, žijúcimi alebo mŕtvymi, s obchodnými záležitosťami, udalosťami alebo miestami je celkom náhodná.

Melissa McClone: Vianočné želanie

Z anglického originálu His Christmas Wish, ktorý vydalo vydavateľstvo First North American Publication, by arrangement with Harlequin Books S.A.

HIS CHRISTMAS WISH by Melissa McClone
Copyright © 2008 by Melissa Martinez McClone

All rights reserved.
Všetky práva vyhradené.

Translation © Miriam Ghaniová 2022

All rights reserved including the right of reproduction in whole, or in part in any form.
This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC.
This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination, or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, business establishments, events, or locales are entirely coincidental.

Redakčne upravila: Tatiana Žáryová
Korigovala: Ivana Fábryová
Sadzba a zalomenie: Samuel Ryba – Design Ryba

Tlač: FINIDR, s.r.o., Český Těšín, Česká republika

Vydal AKTUELL vydavateľstvo, s.r.o., Bratislava, Slovenská republika
Slovak edition © AKTUELL 2022

ISBN 978-80-89873-49-4

Melissa McClone o knihe Vianočné želanie:

„Vianočné sviatky sú o láske a radosti života. Moje najmladšie dieťa sa malo narodiť v januári a ja som pri písaní o Hannah čerpala z vlastných skúseností. Rovnako ako ona som si pripravila nekonečné zoznamy a dúfala som, že tieto sviatky pre moje batola a predškoláka budú „najlepšie v živote“, a zároveň som sa pripravovala na príchod tretieho dieťaťa. Na rozdiel odo mňa u Hannah nešlo všetko podľa plánu, ale existuje lepší spôsob, ako osláviť toto výnimočné obdobie než narodením dieťaťa?“

Venujem Horskej záchranej službe v Portlande (PMR), Centrálnej washingtonskej horskej službe (CWMR) a všetkým obetavým mužom a ženám, ktorí dobrovoľne venovali svoj čas a talent práci v horských záchranných jednotkách.

Osobitné poďakovanie patrí Michaelovi Lemingovi, Johnovi Friehovi, Markovi Westmanovi, Paulovi Soboleskimu, Lyneenovi Nortonovi, Iainovi Morrisovi, Stevovi Rollinsovi a Keithovi Langenwalterovi, Hughovi O'Reillymu, Debre Rossovej, cascadeclimbers.com a Virginii Kantraovej. Akékoľvek chyby a/alebo nezrovnalosti sú výlučne chybou autorky.

Úvod

JAKE PORTER si skontroloval výbavu v ruksaku, jeho pohyby vždy viedol zvyk a vyhranený zmysel pre cieľ. Bivakové vrece. Lavínový vysielateľ. Sonda. Lopata.

Jeho priatelia boli niekde hore na Mount Hood uprostred jedného z najhorších poveternostných stavov, aký kedy v decembri zasiahol Kaskádové vrchy. A Jake sa vybral za nimi.

Karabíny zahrkotali, keď ruksak zatváral. Teraz prišla tá ťažšia časť – čakanie.

Ostatní členovia horskej záchranej jednotky sedeli v kaviarni vo Wy'East Day Lodge, tváre mali napäté a mlčky kontrolovali svoju výbavu. Zívajúci reportéri medzi dúškami kávy narýchlo zbierali nejaké rozhovory. Nedočkaví fotografi fotografovali ranné zábery prípravy na misiu.

Svetlá nad hlavou spôsobili, že všetko vyzeralo blede, stroho a zlovestne, čo zodpovedalo aj Jakovej nálade. Aj počasiu.

Vonku bola veľmi zlá viditeľnosť, vietor fúkal rýchlosťou takmer sedemdesiat kilometrov za hodinu, ranná teplota sa pohybovala okolo mínus desať stupňov. Hrozba

omrzlín a veľmi reálne lavínové nebezpečenstvo pripomínali, že liezť do vyššej nadmorskej výšky bolo šialené. No v priebehu piatich rokov ako člen horskej záchranej služby v Oregone Jake nikdy nebol ochotnejší postaviť sa za živlom pri plnení misie.

Nebol jediný. Každý člen záchranného tímu reagoval na upozornenie. Viacerí z nich už počuli správy a čakali na zavolanie. Iní nečakali a prišli sem na vlastnú päsť. Jediné, čo potrebovali, bolo povolenie, aby sa začali presúvať. Nahor.

Vysielačky zapraskali, keď niekto požiadal o ďalšie vybavenie zo záchranského skladu.

Jake utiahol popruh okolo lopaty a potlačil uzol obáv v žalúdku. Svišťanie hrubého nylonu prechádzajúceho cez pracku ešte umocnilo jeho znepokojenie. Jeho priatelia sa mali bez problémov dostať z kopca.

Kde, dočerta, trčia?

Iain Garfield bol jedným z najtalentovanejších horolezcov na Pacifickom severozápade. Mal len dvadsaťtri rokov a už mal meno, získal si sponzorov a zdobil obálky horolezeckých časopisov svojimi početnými prvovýstupmi na vrcholy hôr po celom svete. Dokázal by vyliezť sám na Reid Headwall. Hoci aj pospiatky. So zatvorenými očami.

Nick Bishop. Ten poznal hory najlepšie, takmer nikto v tíme ich tak nepoznal. Keď boli študenti, Nick raz prešiel túto trasu v noci a na druhý deň ráno sa dostavil na polročnú skúšku. Keď sa oženil a stal sa otcom, už nebol taký odvážny. Nick vedel, že postaviť sa horám bol vždy hlúpy nápad. Hory nikdy neprehrali. Preto keď videl, že

sa blížila nepříjemné počasie, spolu s Iainom zmenili plán z náročnejšej trasy na ľahší výstup.

Vysielačky opäť ožili, niekto sa pýtal na laná na ratrak. Už bolo načase. Okrem toho, že Jake už naozaj chcel vidieť, ako jeho priatelia vchádzajú dverami so svojim novým príbehom.

Hľadel na dvere. Po Nickovi a Iainovi nebolo ani stopy. Vošli len dvaja vedúci záchranej akcie, ktorí sa rozprávali tlmeným tónom. Dočerta! Jake pocítil ťažobu.

Nick bol jeho najlepším priateľom už od škôlky. Vyrastali spolu. Učili sa spolu liezť. Potom sa pripojili k OMSAR-u. Všetko robili spolu. No, takmer všetko.

Jake prehltol hrču v hrdle. Mal byť na hore s nimi, na výstupe na počesť Iainovej nadchádzajúcej svadby s Nickovou mladšou sestrou Carly, ale Jake odmietol. Účasť na svadbe mu stačila. Výstup by bol len soľou do rany. Dobré, soľou rovno do srdca. Myslel si, že sa riadi svojím inštinktom, ale možno rozhodnutie neliezť bolo sebecké. Keby povedal áno...

Sean Hughes, jeden z vedúcich záchranej akcie, ktorý stál pri dverách, pokynul Jakovi a ďalším dvom skúseným záchranárom Billovi Paulsonovi a Timovi Morenovi, aby podišli bližšie. „Tu je plán. Lavínové nebezpečenstvo je veľké a počasie nie je dobré. Ratrik nás vyvezie na vrchol Palmeru. Keď sa tam dostaneme, základňa od nás očakáva, že nahlásime stav, aby sme sa rozhodli, či zostaneme na mieste, alebo je možné začať pátranie.“

Každý sval v Jakovom tele sa napol. Na vrchole Palmeru stála búda, kde sa mohli zohriať, preskupiť a počkať, kým

sa podmienky zlepšia. Sedieť na mieste by nepomohlo. Museli vyraziť do terénu.

Zapol si zips na vetrovke. „Nick by sa tu neflákal a nečakal, keby tam bol jeden z nás.“

„Ani my nebudeme čakať.“ Sean stíšil hlas, aby ho nikto nepočul. „Podáme hlásenie, vylezieme nahor a privedieme ich domov.“

Jake zdvihol ruksak a dal si ho na plecيا.

„Jasné.“ Ostatní dvaja súhlasne zavrčali, bezpečnosť záchrancov bola pri každej misii na prvom mieste. No keď zmizol jeden z nich, boli ochotní podstúpiť aj vyššie riziko.

„Podme na to,“ povedal Sean a nasadil si čelovku.

Jake vyšiel za Seanom von z chaty do mrazivého vzduchu. Tim a Bill sa držali vzadu. Médiá ich sledovali, fotografovali, blesky fotoaparátov pretínali tmu. Plahočili sa v silnom vetre a potme až k ratraku. Mrznúca hmla vytvárala na Jakových okuliaroch opar. Každý nádych štípal. Na vrchole muselo byť peklo. Čo sa tam hore mohlo stať?

Možno sa Nick alebo Iain zranil. Možno nemali mobilný signál. Alebo sa im vybili batérie. Možno prečkávali zlé počasie v zasneženej jaskyni. Možno...

„Jacob.“

Známy ženský hlas sa okolo neho ovinul ako elektrická deka nastavená na vysokú teplotu. Mäkká, teplá, dokonalá. Pripomenul si, že srdce Carly Bishopovej patrí Iainovi.

To však neznamenalo, že sa Jake nemôže na ňu pozeráť a oceniť jej krásu. Dokonca aj s dlhými blond vlasmi zastrčenými pod zelenou lyžiarskou čiapkou, s lícami

červenými od mrazu a očami opuchnutými od plaču bola najkrajšou osobou, akú dnes videl.

„Carly.“ Všimol si, že ich pozoruje fotograf. Novinári by predali aj svoje prvorodené dieťa, len aby získali exkluzívny rozhovor so snúbenicou a sestrou nezvestných horolezcov. „Pod' dovnútra. Je tu príliš chladno.“

Strčila si ruky v rukaviciach do vreciek oranžovej páperovej bundy, ktorá patrila Iainovi. Jej dych priam visel vo vzduchu. „V horách je vždy chladno.“

Tam, kde boli Iain a Nick, bolo ešte horšie. Jeho oči sa stretli s jej pohľadom v nevyslovenom porozumení.

Jake žmurkol v mrazivej hmle, ktorá ho bodala do očí. „Ideme ich hľadať.“

Prudko sa nadýchla. „Povedali, že pátranie je pozastavené, kým sa nezlepšia podmienky.“

„Pre nás sú podmienky prijateľné.“

„Ďakujem.“ V očiach sa jej leskli slzy. „Ani netušíš, čo to pre mňa a našu rodinu znamená.“

Jake to vedel. K Bishopovcom mal bližšie ako k vlastným rodičom. To bol jeden z dôvodov, prečo sa tak snažil nikdy sa ku Carly nesprávať inak ako k mladšej sestre svojho najlepšieho priateľa. A okrem toho bol medzi nimi vekový rozdiel. Mala dvadsaťdva rokov, o štyri roky menej ako on. Tento vekový rozdiel teraz nič neznamenal, ale bol obrovský, keď boli tínedžeri.

Aj keď práve teraz vyzerala viac ako dieťa než kedykoľvek predtým. Mladá a zraniteľná. Jake chcel niečo povedať, aby ju utešil, ale nemal ani poňatia, čo by to malo byť.

„Viem, že je to tam hore ťažké a s čím sa boríš. Ale, prosím ťa, Jacob, urob čokoľvek... všetko, čo môžeš.“ Carly sa zlomil hlas. „Zajtra je...“

Dvadsiateho štvrtého decembra. Štedrý deň. Jej a Iainov svadobný deň.

Jake mal na chladničke pripnutú pozvánku na svadbu a ich darček pod vianočným stromčekom. Slzy jej nekontrolovane stekali po tvári. Zovrelo mu už aj tak búšiace srdce.

„Sľubujem ti to, Carly.“ Zotrel jej slzy z líc rukou v rukavici. Netrúfal si urobiť viac na rozdiel od fotografa, ktorý ich nehanebne sledoval. „Nájdem Nicka a Iaina. Ešte dnes.“

Alebo sa ani Jake nevráti dolu.